

силия, Василий зачърнилъ себе си съ убийството на благодетель тъ си. Родътъ на Василия Македонеца царовалъ около 200 години, и нѣ безъ слава; нѣ въ това време, както и на прѣдъ, византийский дворъ се отличавалъ съ истънчени и развалени иправъ; управление то на държавата често се намирало въ ръцѣ тѣ на скучи ти и на жени ти.*)

Въ царование то на Македонский царский родъ е станало раздѣление то на цркви ти, Гръцка и Латинска. Прѣвъ поводъ на това нѣшто дало иконоборство то. Римски ти папи нерачили да послушать заповѣдъ та на Лъва Исаврянина, и самий царь укорявали за ересъ та. Отпослѣ властолюбиви ти папи, като се неблагодарили съ господарование то си въ Западна та црквa, гледали да подчинятъ подъ себе си и Источна та. На времето на царь Михаила III папа Николай I нерачилъ да припознае за щариградский

*) Епохата на Македонский царский родъ е забѣлѣжена съ походи ти на първи ти руски князове въ Византия и съ утвѣрждене то въ Росия на христианство то споредъ источни обредъ. Кога царовалъ внукъ тъ на Василий I, Константинъ VIII Багрѣнородни, руската княгиня Огла ходила въ Щариградъ. Константина VIII го отровила негова та невѣста Теофана. Тая жена, както и Теодора, етоланица на Юстиниания I, била отъ прости родъ, и съ хубостъ та си привлѣкла наследникъ тъ на прѣстолъ тъ, и станала негова жена. Послѣ тя отровила мъжъ тъ си (*Романа II*) и дала ръката ти заедно съ царска та корона на войвода *Никифора Фока*. На нейно време руский князъ Светославъ завоювалъ България. Нѣ нас скоро Теофана помогнала на другъ искусенъ войвода *Ивана Цимисхий*, да убие Фока и да стане царь. Той накаралъ Светослава да си отиде отъ България. Цимисхий отъ своя страна, както казовать, билъ отровенъ, и само тогава управление то прѣминало у двамата законни наследници, синове на Романа II: на *Василия II* и *Константина IX*. Кога царовали тии, руский Св. Владимиръ приялъ отъ Гръци ти Християнска та вѣра съ всичкий народъ, и се оженилъ за гръцка та царкиня Ана.